

СИТНИК Н.І., канд. біол. наук, доцент НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ЛІТОШ А.М., студентка НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

СПЕЦИФІКА ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Як свідчить світовий досвід, країни, що досягли успіху в інноваціях, будували свою податкову політику на зменшенні податкового навантаження на організації, зайняті у сфері наукових досліджень та розробок.

Різні податкові інструменти можуть бути більш ефективними на певних етапах розвитку економіки. Так, на ранньому етапі, коли модернізація господарства є першочерговим завданням, податковий менеджмент має бути більш орієнтованим на капітальні витрати, ніж на збільшення прибутку суб'єктів господарювання. На наступному етапі сприяння інноваціям першочерговим завданням та об'єктом податкового менеджменту стають податкові стимули у сфері наукових досліджень та розробок, які здатні активізувати здійснення суб'єктами господарювання систематичної діяльності, спрямованої на досягнення науково технічного прогресу. Насправді податкове стимулювання дозволяє використовувати впроваджені результати інноваційної діяльності, які можуть бути більш конкурентоспроможними на ринку товарів та послуг, а також сприяти зростанню бюджету держави. У контексті інноваційного розвитку економіки завданням податкового менеджменту є орієнтування на результати господарської діяльності, які виникли раніше в процесі проведення та практичного використання наукових досліджень та розробок, а також на збереження таких результатів у країні.

Попри збільшення глобальної підтримки інновацій Україна відстає від економічно розвинених країн за рівнем інвестиційно-інноваційної діяльності [1, с. 35; 2, с. 62]. Для посилення її інвестиційної привабливості податкові стимули у сфері сучасних вітчизняних розробок мають надаватися:

- у короткостроковій перспективі – прибутковим підприємствам у сфері електронної промисловості, виробництва електричного та оптичного обладнання, транспортування, хімічної промисловості;
- у довгостроковій перспективі – іншим прибутковим підприємствам, які ведуть господарську діяльність в Україні.

З позицій державного управління податковий менеджмент повинен мати у своєму розпорядженні інструменти, використання яких дозволяє ефективно стимулювати інноваційну діяльність суб'єктів господарювання. Такими інструментами є:

1. Короткострокове та довгострокове податкове планування стимулювання інновацій.
2. Організація податкового механізму стимулювання інновацій.
3. Активізація податкового стимулювання інновацій.
4. Контроль за використанням податкових стимулів інновацій.

Доцільно розробити план запровадження податкового механізму стимулювання інновацій на короткострокову і довгострокову перспективу; забезпечити нові та впорядкувати функціонуючі інститути як структурні одиниці процесу реалізації короткострокових та довгострокових планів; створити передумови спонукання суб'єктів господарювання до активізації інвестиційно-інноваційної діяльності.

Реалізація наведених заходів сприятиме активізації інноваційного розвитку економіки України і підвищенню її конкурентоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Мазур Ю.О. Перспективи податкового стимулювання ПДКР в Україні: досвід інноваційно розвинених країн. Економіка промисловості. 2016. № 2 (74). С. 33-48.

2. Мазур Ю.А. Податкові стимули НДДКР в умовах емерджентної економіки: напрямок реформ для України. Економіка промисловості. 2017. № 2 (78). С. 61-79. DOI: 10.15407/econindustry2017.02.061